

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.294/2020/3. szám

A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Boschánszky Ügyvédi Iroda

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Homródiné dr. Bartalos Éva kamarai jogtanácsos

A per tárgya: falugondnoki szolgáltatással kapcsolatos közigazgatási cselekmény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.917/2018/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.917/2018/5. számú ítéletét - az indokolás részbeni megváltoztatásával - hatályában fenntartja;
- megállapítja, hogy a feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ezen ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámhivatalánál (a továbbiakban: működést engedélyező

szerv) bejegyzett fenntartó Hegymeg község közigazgatási területén falugondnoki szolgáltatást nyújt. A falugondnoki szolgáltatáshoz a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal BOC/01/2522-1/2014. számú, 2014. június 23. napján kelt határozata szerint az ... forgalmi rendszámú, Volkswagen Transporter 7HC használhatta. A felperes 2016. évben „Falugondnoki vagy tanyagondnoki szolgáltatás” jogcímen 12 hónapra összesen 2.500.000 forint támogatást számolt el. E feladatellátáshoz 2016. évben a ténylegesen az ... forgalmi rendszámú, Peugeot Y Boxer típusú gépjárművet használta. E gépjárművet a működést engedélyező szerv a felperesi bejelentés alapján a 2017. január 12-én jogerős BOC/01/163-2/2017. számú határozatával jegyezte be a szolgáltatói nyilvántartásba.

- [2] Az elsőfokú hatóságként eljáró alperes Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperes 2016. évi költségvetési beszámolója alapján hatósági ellenőrzés keretében vizsgálta felül - többek között - a falugondnoki szolgáltatás jogcímen igényelt támogatás felhasználását. Megállapította, hogy a perbeli szolgáltatás jogszerű működésének feltétele a gépjármű szolgáltatói nyilvántartásba történő jogerős bejegyzése. A felperes csak arra az időszakra jogosult a támogatás elszámolására, amely időszakra vonatkozóan a feladatellátás valamennyi jogszabályi feltételnek megfelelt. Mindezek alapján az elsőfokú hatóság a 2018. február 28. napján kelt BOR-ÁHI/221-5/2018. számú határozatával a felperes terhére 2.500.000,- Ft, a központi költségvetésből jogosulatlanul igénybe vett támogatás miatti visszafizetési kötelezettséget, illetőleg 53.290,- Ft ügyleti kamatfizetési kötelezettséget állapított meg.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2018. március 7. napján kelt KINCSTK/7392-2/2018. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hivatkozott Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 2. melléklet III. 3. e) pontjára, a Kiegészítő szabályok 5. g) pontjára; a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 5. sz. melléklet 2.2. pontjára, a 8. § (2) bekezdésre, melyek alapján kifejtette, hogy a szolgáltatás jogszerű működésének feltétele a gépjármű szolgáltatói nyilvántartásba történő bejegyzéséről szóló jogerős határozat, így a felperes csak arra az időszakra jogosult a Kvtv. szerinti támogatás igénybevételeire, amelyre vonatkozóan rendelkezésére áll jogerős, aktuális adattartalommal bíró határozat a bejegyzésről, ugyanis ez a finanszírozás alapja.
- [4] Az alperes hivatkozott továbbá a Korm. rendelet 27-28. §-aira, melyek értelmében a fenntartó köteles kérelmezni az adatmódosítást, ha a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzett adatok megváltoznak,

valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szoc. tv.) 92/K. § (4c) bekezdésére, mely szerint a szociális szolgáltatót a jogszabályokban és a szolgáltatói nyilvántartásban foglaltaknak megfelelően kell működtetni, amelyet a működést engedélyező szerv ellenőriz.

- [5] Az alperes utalt az ügy tárgyával egyező ítéletekre, valamint a Kúria gyakorlatára, kiemelve e körben azt, hogy a támogatás igénybevételenek jogszerűségét ellenőrzi, melynek keretében bírságot nem szabhat ki, de az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 60/A. § (1) bekezdés d) pontja értelmében intézkedhet a támogatás teljes vagy részleges visszavonásáról.

A felperes keresete és a védirat

- [6] Az alperes határozatával szemben a felperes keresettel élt, amelyben az alperesi határozat elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését kérte, mivel álláspontja szerint felperes a falugondnoki szolgálat állami támogatására a Kvtv. 2. melléklet szerinti jogosultsági feltételeknek, valamint a jogszabályban meghatározott tényleges szolgáltatási kötelezettségeinek eleget tett, az elszámolása követhető és átlátható volt. A 381/2017. (XII.11.) Korm. rendelet 18.§ 1. melléklet 1. pontja 2018. január 1-i hatállyal módosította a Korm. rendelet 3.1.1 alpontját, melynek következtében 2018. január 1-től a szolgáltatói nyilvántartásnak nem kell tartalmaznia falugondnoki szolgáltatás esetén a szolgáltatáshoz használt gépjármű gyártmány, típus és rendszámra vonatkozó adatait.
- [7] Az alperes a védiratában a határozatban foglalt indokok alapján a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a 11.K.27.917/2018/5. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Kifejtette, hogy az alperes a határozatában maga sem vonta kétségbe, hogy a felperes a szolgáltatás teljesítése körében a Szoc. tv. 60. §-ának rendelkezését megsértette volna, ezért az állami támogatás felhasználása jogszerűsége megítélésénél elsődlegesen a Kvtv. 2. számú melléklet III.3.e) pontjában foglalt azon szabályozásnak van kiemelt jelentősége, mely szerint az ilyen

támogatásra az a települési önkormányzat jogosult, amely a falugondnoki, vagy tanyagondnoki szolgáltatást a Szocvtv. 60. §-a és a külön jogszabályban foglalt szakmai szabályoknak megfelelően tartja fenn. Így azt kellett vizsgálnia, hogy a Kvtv. alkalmazandó rendelkezése tekintetében milyen jogszabály minősül szakmai szabálynak.

[9] A jogerős ítélet megállapította, hogy a Korm. rendelet a szolgáltatói nyilvántartás szabályozása körében rendelkezik a nyilvántartást vezető és engedélyező szervről, a szolgáltatói nyilvántartás tartalmáról, az abba történő bejegyzés és adatváltozás rendjéről, az adatmódosítás folyamatáról; az V. fejezet a működést engedélyező szerv által lefolytatandó ellenőrzésről és az alkalmazott jogkövetkezményekről szól; míg a 40. § f) pontja teszi lehetővé a szolgáltatói nyilvántartás adatainak a működést engedélyező szerv általi hivatalból történő javítását. Egyebekben azonban a szolgáltatói nyilvántartás adatainak ellenőrzéséről a Szoc. tv. 92/L. § (1) bekezdés c) pontja tartalmaz rendelkezést, mely szerint a működést engedélyező szerv szociális igazgatási bírságot szabhat ki a fenntartóval és a fenntartó nevében eljárni jogosult személlyel szemben, ha a fenntartó a jogszabályban előírt határidőben nem kéri a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzett adatok módosítását, vagy a szociális szolgáltatónak, intézménynek a szolgáltatói nyilvántartásból történő törlését. Mindezek alapján a szolgáltatói nyilvántartás adattartalmának ellenőrzése és annak szankcionálása a működést engedélyező szerv hatáskörébe tartozik. A szolgáltatói nyilvántartás adattartalma módosításának elmulasztása így többek között igazgatási bírság kiszabásának alapjául szolgálhat.

[10] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint mindezek miatt azzal, hogy a perbeli szolgáltatást a vizsgált időszak egy részében a felperes egy olyan gépjárművel látta el, amelynek adatait a szolgáltatói nyilvántartásba nem jelentette be nem sértett külön jogszabályban foglalt - a Szocvtv. záró rendelkezései között található jogalkotási felhatalmazásnak megfelelően miniszteri rendeleti szintű jogszabályban meghatározott - szakmai szabályt.

[11] A megismételt eljárásra előírta, hogy az állami támogatás igénybe vétele a határozatban rögzített okból nem minősíthető jogszerűtlennek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] Az ügyben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte oly módon, hogy a felperes keresetét utasítsa el.

[13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte a Kvtv. 2.

melléklete III.3.e) pontjának és Kiegészítő szabályainak „Falugondnoki vagy tanyagondnoki szolgáltatás” jogcím vonatkozásában - a költségvetési támogatás nyújtása feltételeként - meghatározott rendelkezéseit, és azokból téves következtetést vont le az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata során. A szolgáltatás normatív állami hozzájárulásának törvény által előírt feltétele nemcsak a meglévő jogerős működési engedély, hanem a szolgáltatónak meg kell felelnie a Szoc. tv.-ben és a külön jogszabályban foglaltak szerinti szakmai követelményeknek, mely körbe a Korm. rendelet szabályai is beleértendők. A falugondnoki szolgáltatáshoz használt gépjármű forgalmi engedélyének bemutatása a szolgáltatói nyilvántartásba történő bejegyzéshez elengedhetetlen, így az abban foglalt adatok (mint a gépjármű forgalmi rendszáma) a szolgáltatás működésének jogszerűsége, és ezzel együtt a támogatás igénybevétele jogszerűsége szempontjából is jelentőséggel bírnak. Hangsúlyozta, hogy a támogatásra való jogosultság, a támogatás felhasználása és a működési engedély szerinti szolgáltatás jogszerű működtetése nem választható külön.

[14] Az alperes kitért a Kúria mintaperben hozott Kfv.IV.35.496/2018/12. számú ítéletére, és előadta, hogy az Áht. sem arányosításra, sem mérlegelésre nem biztosít számára lehetőséget.

[15] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem érdemben nem megalapozott.

[17] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül.

[18] A Kúria rámutat, hogy a gyakorlata a hasonló tárgyú ügyekben egységes. A Kfv.IV.35.496/2018/12. számú ítéletét hasonló ügyben mintaper eljárás mellett 2019. január 22-én hozta meg, melyben kifejtett jogi álláspontját jelen ügy elbírálása során is követi.

[19] A Kúria rögzíti továbbá, hogy az Áht. 60/A. § (1) bekezdését időközben kiegészítette a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Mód.tv.) 95. §-a a 60/A. § (1a) bekezdéssel, mely rendelkezést a Mód.tv. a folyamatban lévő ügyekben - így a jelen felülvizsgálati eljárásban - is alkalmazni rendelte. Ennek értelmében „Ha a jogosulatlan igénybevételt a kincstár az 59. § szerinti felülvizsgálati eljárásban állapítja meg, a visszafizetési kötelezettséget megállapító határozat meghozatala során mérlegelési jogkör gyakorlásának helye nincs.”

- [20] A Kúria a jelen felülvizsgálati eljárását a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 126. § (2) bekezdése alapján felfüggesztette, figyelemmel arra, hogy az azonos tárgyban Kfv.IV.35.568/2019. számon folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásban a Kúria eljáró tanácsa a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 34. § b) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte. Az eljárást felfüggesztő végzésben rögzítette, hogy a Kúria felülvizsgálati tanácsa a Kfv.IV.35.568/2019. számú ügyben az Alkotmánybírósághoz fordult és Kp. 34. § b) pontja alapján kezdeményezte, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg az Áht. 60/A. § (1a) bekezdésének alkotmányosságát, állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét és azt kihirdetése napjára visszamenőleges hatállyal semmisítse meg. A Kúria kezdeményezte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. § (2) és (4) bekezdése alapján - mondja ki, hogy az Áht. 60/A. § (1a) bekezdése nem alkalmazható a Kúria előtt folyamatban lévő Kfv.IV.35.568/2019. számú ügyben, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben.
- [21] A Kúria a fent megjelölt ügyben előterjesztett indítványát kiegészítette továbbá azzal, hogy az Alkotmánybíróság az Áht. 60/A. § (1a) bekezdése alkotmányossági vizsgálata mellett vizsgálja meg e rendelkezés alkalmazását folyamatban lévő hatósági eljárásokban is elrendelő - a 2019. évi LXVI. törvény 102. § (2) bekezdésével megállapított - 111. § (36) bekezdését, állapítsa meg annak alaptörvény-ellenességét és azt kihirdetése napjára visszamenőleges hatállyal semmisítse meg. A Kúria kezdeményezte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki, hogy a fenti rendelkezés nem alkalmazható a Kúria előtt folyamatban lévő Kfv.IV.35.568/2019. számú ügyben, valamint valamennyi, a megsemmisítés időpontjában valamely bíróság előtt folyamatban lévő egyedi ügyben. A Kúria megítélése szerint az Áht. 111. § (36) bekezdése - annak visszaható hatálya miatt - ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményével.
- [22] Az Alkotmánybíróság a 8/2020. (V. 13.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) - az Áht. 60/A. § (1a) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói indítvány elutasítása mellett - megállapította, hogy az Áht. 111. § (36) bekezdésének „és 95. §-ával megállapított 60/A. § (1a) bekezdését” szövegrésze az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközően alaptörvény-ellenes, ezért azt a kihirdetésére visszamenőleges hatállyal, 2019. július 9-ével megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság elrendelte, hogy az alaptörvény-ellenes szövegrész a Kúria előtt Kfv.IV.35.568/2019. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásban, valamint bármely bíróság előtt folyamatban lévő ügyben nem alkalmazható. Az Abh. többek között kitért arra, hogy „a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása körében az eljáró bíró feladat- és hatáskörét nem korlátozza az a szabály, miszerint a jogalkalmazó szervek a jogkövetkezmények levonása során nem vagy csak korlátozottan rendelkeznek mérlegelési joggal. A bíróság és nem a hatóság az, amelyik megállapítja a bírói döntés tényállását és - ahogyan az ügycsoportban is történt - rávetíti arra a norma szövegét, azaz az egyedi ügyben értelmezi a jogszabályt, majd ezeket indokolt határozatba foglalja. Mindez a konkrét esetben annak a bírósági felülvizsgálatát jelenti, hogy megvalósult-e a jogellenes igénybevétel, és ha igen, mi annak a jogszerű jogkövetkezménye.” (Abh. Indokolás [100]) Az Áht. 60/A. § (1a) bekezdése csak azokban az eljárásokban alkalmazható, amelyek eredetileg 2019. július 9. után indultak. (Abh. Indokolás [118])
- [23] A Kúria az alkotmánybírósági határozat kézbesítését követően a jelen felülvizsgálati eljárás folytatását rendelte el.

[24] A Kúria rögzíti, hogy a falugondnoki, tanyagondnoki ügyekben az Áht. 60/A. § (1) bekezdéshez kapcsolódó kúriai gyakorlat rögzült, az változatlan jogszabályi feltételek mellett irányadónak tekinthető. Ennek lényege szerint az alperes vizsgálhatta a falugondnoki szolgáltatás azon adminisztratív - konkrétan a Korm. rendelet 1. melléklet 3.1.1. pontjában foglalt - feltételét, hogy a szolgáltatáshoz használt gépjármű gyártmányának, típusának és rendszámának szerepelni kell a szolgáltatói nyilvántartásban. Erre alapot az Áht. 57. § (1) és (2) bekezdése, valamint az 59. § (1) bekezdése biztosít. Az alperes hatósági ellenőrzési jogköre kiterjed az önkormányzatok éves költségvetési beszámolója alapján az állami támogatások elszámolására, felhasználására és a beszámoló alapjául szolgáló dokumentumok ellenőrzésére is.

[25] A kincstár ellenőrzési hatásköre nemcsak a szakmai szabályok megsértésére terjed ki, hanem kiterjed a nyilvántartás vezetésére vonatkozó szabályok megtartásának ellenőrzésére is. Ezt a Kúria az Áht. 60/A. § (1) bekezdés a) pontján túl a Kvtv. 2. melléklet III. 3. e) pontjával, illetve az alperesi határozat meghozatalakor hatályos Korm. rendelet 27. § (1) bekezdésével, 1. számú mellékletének 3.1.1. és 3.1.2. pontjaival indokolta. E jogszabályi rendelkezésekből következően releváns körülmény az adatok nyilvántartásba történő, a valóságnak megfelelő bejegyzése, a bejegyzés a jogszerű működés feltétele. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy az állami támogatás igénybe vétele a határozatban rögzített okból nem minősíthető jogszerűtlennek.

[26] Mindazonáltal megállapítható, hogy a feladat tényleges ellátására tekintettel az alperes által alkalmazott visszafizetési kötelezettség aránytalan, sérti az Áht. 60/A. § (1) bekezdését. A Kvtv. 2. melléklet 3. e) pontja értelmében a falugondnoki vagy tanyagondnoki szolgáltatás fajlagos összege 2.500.000 forint/szolgálat. Jelen ügyben az alperes által helybenhagyott határozat a felperesi önkormányzat terhére a teljes támogatás és kamatai visszafizetési kötelezettségéről rendelkezett. A Kúria álláspontja szerint nem vitatható, hogy a perbeli támogatási források hatékony, átlátható és jogszerű felhasználására irányuló közérdekű cél. A költségvetési források felhasználásának transzparenciája, ellenőrizhetősége és jogszerűsége körében alkalmazandó szigorú jogszabályi követelmények érvényesítésekor is figyelemmel kell azonban lenni arra, hogy a visszatérítési kötelezettségnek arányban kell állnia a jogsértés súlyával. Nem érvényesül az arányosság követelménye akkor, ha a visszatérítés mértéke azonos a támogatás ellenére egyáltalán nem teljesített szolgáltatás, és a valamely adminisztratív kötelezettség megsértésével ugyan, de a támogatás célja szerint teljesített falugondnoki szolgáltatás esetén.

[27] A Kúria rámutat arra, hogy az Áht. 60/A. § (1) bekezdése

szerint jogosulatlan igénybevétel esetén lehetőség van a támogatás teljes, de lehetőség van a támogatás részleges visszavonására is: a visszafizetési kötelezettség a jogosulatlan igénybevétellel érintett részre terjedhet ki. A Kúria megítélése szerint e körben értékelhető, hogy a felperes a szolgáltatást valójában nyújtotta, a nem megfelelő bejelentésen túl a további jogszabályi feltételeknek - legyen az a Szocvtv.-ben, Kvtv.-ben, vagy a Korm. rendeletben foglalt szabály - eleget tett. A támogatás teljes visszavonása akkor lett volna arányos szankció, ha szolgáltatást a felperes nem nyújtja, vagy pl. a gépjárművet nem pótolja, vagy olyan gépjárművet vett volna igénybe, amely alkalmatlan a falugondnoki feladatok ellátására stb. Ilyen körülményt a hatóság nem tárt fel. Kiemelendő továbbá, hogy a szolgáltatói nyilvántartásban folyamatosan szerepelt bejelentett és alkalmas gépjármű, továbbá értékelésre szorul az is, hogy az újabb gépjárművet a felperes - ugyan késve - de mégis bejelentette.

[28] Megjegyzendő, hogy hogy az Abh.-ban az Alkotmánybíróság rámutatott: „a jogrendszer tartópillérét képező Alaptörvény még akkor sem lehet érzéketlen az anyagi igazságosságra, ha annak feltétlen érvényesülésére jogot nem biztosít. Az Alaptörvényben lefektetett alapelvek, intézmények, jogok és garanciák adják azt az alaphálózatot, amelyre az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében arra alkalmas jogrendszer épül. Kifejezetten ilyen az itt elemzett tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], ami a jog szintjén szól a tisztességességről. Bár nem garantálja, de előmozdítja az azon túli (materiális) igazságosságot, méltányosságot, amelynek esetleges sérelme közvetlenül és a jogvédelmet kereső félre szabva válik érzékelhetővé a konkrét eljárásokban.” (Abh. Indokolás [92])

[29] Figyelemmel arra, hogy a jelen ügyben a közigazgatási eljárás 2019. július 9. előtt indult, ezért a mérlegelési jogkör gyakorlásának és az arányosításnak a lehetőségét Áht. 60/A. § (1a) bekezdése a perbeli esetben - az Ábh. rendelkezéseire figyelemmel - nem zárja ki, továbbá a költségvetési források felhasználásának transzparenciája, ellenőrizhetősége és jogszerűsége körében alkalmazandó szigorú jogszabályi követelmények érvényesítésekor is, figyelemmel kell lenni arra, hogy a visszatérítési kötelezettségnek arányban kell állnia a jogsértés súlyával. Az aránytalan jogkövetkezmény alkalmazása ennek megfelelően nem lehet jogszerű. A Kúria pedig a korábbiakban már rámutatott arra, hogy a perbeli esetben teljesített feladatellátásra tekintettel a támogatás teljes - kamatokkal is növelt - visszatérítése nem tekinthető arányosnak.

[30] A Kúria itt jegyzi meg, hogy ha az Államkincstár az ügyben úgy értékelte, hogy a jogsértés súlyához képesti arányosítást nem tudja elvégezni, a kúriai döntések tartalma alapján lehetősége lett volna az eljárás megszüntetésére.

[31] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 121. §(2) bekezdése szerint a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni megváltoztatásával - hatályában fenntartotta.

[32] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság a tényállás alapján köteles mérlegelni a visszafizetési kötelezettség előírását és amennyiben úgy dönt, hogy a feltárt jogszabálysértés miatt a felperest visszafizetési kötelezettség terheli, azt arányosan kell meghatározni. A hatóság azonban nem kötelezheti a felperest az irányadó, a bejelentés elmulasztásával érintett támogatás egészének visszafizetésére. A mérlegelésbe be kell vonni azt is, hogy a támogatás Szoc. tv. 60. §-ában foglalt célja megvalósult, a felperes a további szakmai és egyéb feltételeket is megtartotta.

Záró rész

[33] Mivel a felek tárgyalás tartására irányuló határozott kérelmet nem terjesztettek elő, és az ügyben tárgyalás tartását a Kúria sem látta indokoltnak, ezért a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[34] A pernyertes felperes a felülvizsgálati eljárásban nyilatkozatot nem tett, ezért részére a Kúria költséget nem állapított meg. A pereszes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül. Ezért az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű, a 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján számított és a 62. § (1) bekezdés h) pontja értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték - figyelembe véve a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1) bekezdését is - az állam terhén marad.

[35] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. augusztus 25.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró**